

KINO-IKON 2002 (6. ročník) – ZHODNOTENIE PROJEKTU (31. január)

Kino-Ikon ako špecializované periodikum venované filmovej teórii, histórii a estetike filmu na Slovensku aj v roku 2002 vydávala ASOCIÁCIA SLOVENSKÝCH FILMOVÝCH KLUBOV (ASFK) v spolupráci so SLOVENSKÝM FILMOVÝM ÚSTAVOM (SFÚ). Ten sa podieľa najmä na technickom a priestorovom zabezpečení redakcie časopisu. Prispieva tým k normálnej pravidelnej prevádzke odbornej filmologickej publikácie (vyhľadávanie informácií, písomnej i fotografickej dokumentácie, využívanie internetu).

Kino-Ikon vychádza najmä vďaka grantovej podpore MINISTERSTVA KULTÚRY SR. Periodicita, náklad ani úprava časopisu sa v roku 2002 nemenili, naopak celkový vizuál periodika sa vyhranil.

Kino-Ikon sa naďalej sústreďuje najmä na čitateľov s odborným záujmom o film, je určený všetkým adeptom filmovej vedy, ale aj ostatných odborov FTF VŠMU, mohol by byť čítankou textov pre študentov humanitných odborov.

Ponúka preklady relevantných filmologických štúdií a supluje tak aspoň v minimálnej miere nedostatok (nevydávanie) aktuálnej literatúry u nás. Na strane druhej ponúka priestor pre rozpisovanie nových slovenských filmových kritikov.

Kino-Ikon chce naďalej posilovať svoju pozíciu nielen v kontexte slovenského nie-žurnalistického uvažovania o filme, ale aj v rámci susednej Českej republiky (pozri príspevky českých kolegov).

Redakciu Kino-Ikonu momentálne tvoria traja členovia: Mária Ferenčuhová, Jana Dudková a Martin Kaňuch. Zodpovedným vydavateľom Kino-Ikonu je Peter Dubecký. Zásadne sa nemenilo ani primárne nasmerovanie časopisu, rozvrhnutie rubriík ostáva nemenné (štúdie /preklady/, rozhovory, filmové a literárne reflexie, profil, dejiny vedľajších postáv v umení). V ďalších rokoch by sa Kino-Ikon mohol pri výbere prekladov, článkov, profilov a rozhovorov orientovať ešte viac na opisovanie rôznych histórií a estetík slovenskej filmovej tvorby.

KINO-IKON 1 / 2002

Jedným z hlavných tematických okruhov prvého čísla časopisu Kino-Ikon v roku 2002 bolo, i keď trochu oneskorené, mapovanie vybraných prístupov *novej filmovej histórie a archeológie médií* (resp. *audiovizuality*), ktoré na západe fungujú od 70. rokov a ktoré aj dnes reprezentujú filmoví teoretici a historici ako Thomas Elseasser, Tom Gunning, Friedrich Kittler, Siegfried Zielinski, Errki Huhtamo a ďalší. Do prvého čísla sme z množstva archeologických prístupov („vykopávanie“ filmového, audiovizuálneho) vybrali texty Erkki Huhtama, Toma Gunninga a Siegfrieda Zielinskeho. Všetci traja sa minulý rok stretli v Prahe na sympóziu o metodologických premenách filmovej a mediálnej historiografie *Predpoklady budúcnosti*. Vďaka tomu, i našim brnenským spolupracovníkom, budú súčasťou čísla i pôvodné, aj najaktuálnejšie kontexty zohľadňujúce, rozhovory s T. Gunningom a S. Zielinskim. Súčasťou bloku je aj preskúvanie hypnotického pôsobenia filmu 20. rokov (Langov *Dr. Mabuse*) od Stefana Andriopoulosa. Pôvodné slovenské filmologické písanie k téme zastupuje podnetná štúdia Jany Dudkovej venovaná *Estetike fragmentu a ranému avantgardnému filmu*, ktorá v kontexte teoretického a praktického korpusu najmä Jeana Epsteina kriticky sonduje koncepty pozornosti a kina v ranom filme. Dudkovej text je zdatným predskokanom spomínaného tematického bloku. Číslo ďalej tvorili profil Akira Kurosawu od Petra Gavaliera, spomenúť treba aj fragment z pripravovaného prekladu knihy Alaina Robbe-Grilleta *V zrkadle spomienok*, ktorý vybral a uviedol Albert Marenčin. V tomto čísle sa

uzavrela aj esej Pierra Bourdieua *O televízii*, nebudú chýbať podrobnejšie filmové a literárne reflexie.

KINO-IKON 2 / 2002

Základom druhého čísla Kino-Ikonu je ďalšie pokračovanie zasväteného výkladu deleuzovskej estetiky filmu od Davida N. Rodowicka. Druhá časť, dokončenie textu *Čas a pamäť, rády a sily*, sa podrobne venuje dvom filmom Alaina Resnaisa *Vlani v Marienbade* (1961) a *Milujem ťa, milujem ťa* (1968). Zaujímavým krokom dlhodobého preberania Deleuzeovej koncepcie filmového obrazu je aj prehľadávanie jej zdrojov: pred časom sme sa vrátili k Bergsonovej *Hmote a pamäti* (preklad 1. kapitoly), v tomto čísle sa rozbieha séria článkov so zámerom podrobnejšie priblížiť semiotiku Charlesa S. Peircea. Zároveň otvárame jednu z tematických liniek, projektovanú na niekoľko čísel, ktorá bude venovaná „neznámej“ filmovej a video tvorbe (nielen) Jeana-Luca Godarda od 70. rokov po súčasnosť. Už v tomto roku by sa mohla rozšíriť o slovenský kontext (sústredenie pozornosti napr. na videotvorbu na Slovensku od 70. rokov). Tému v roku 2002 otvorili texty Elisabeth Büttnerovej z Viedne a Petra Szczepanika, nášho stáleho brnenského prispievateľa. Paralelná samostatná tematická linka by sa mala venovať problematike dokumentárneho filmu. Teoretické myslenie o dokumente zastúpi text André Gaudreaulta a Phillipa Mariona *Boh je autorom dokumentárnych filmov*. Na septembrovú prehliadku dokumentov *Tri dni dokumentu* reaguje rozsiahlejším textom Pavel Branko. V rubrike Profil uvedieme text Kataríny Mišíkovej, sumarizujúci dielo Roberta Bressona. V sekcii filmových a literárnych reflexií treba ešte pripomenúť texty Toma Gunninga a Martina Ciela na u nás tiež známe (Art Film) dielo Gustava Deutscha *Film ist*, prípadne krátku úvahu Zuzany Liovej venovanú dokumentu Martina Šulíka o Pavlovi Juráčkovi. Číslo opäť uzatvára séria krátkych postrehov, ktoré postupne vytvárajú Dejiny vedľajších postáv v umení.

Martin Kaňuch, šéfredaktor časopisu Kino-Ikon